

Практично-діяльний компонент обумовлює рішення найбільш важливої задачі фізичного виховання в ВУЗі, яка включає набуття навиків самостійних занять фізичними вправами на базі свідомого, ціннісного відношення до засобів фізичної культури, їх творчого використання. При умові здійснення самостереження, самоаналізу, самооцінки власних переваг і недоліків можливо формування оптимального мотиваційного комплексу, що в свою чергу, досягається при оволодінні системою знань. Вміння і навички навчальною роботою, прийоми самонавчання, самоконтролю і формування культури руху, виховує потребу в систематичних заняттях фізичними вправами, що є важливою умовою самостійного використання засобів фізичної культури. Самостійна робота допомагає розширенню знань в області фізичної культури і спорту, закріплює навички використання отримуваної інформації (як теоретичного так і практичного характеру), дозволяє актуалізувати творчі процеси, задовольняє ряд потреб, вирішує проблему дефіциту рухової активності. В період трудової діяльності після закінчення ВУЗу фізичне виховання стає самостійним, тому студенти повинні отримати необхідні знання і навички в області фізичної культури, навички самостійного використання засобів і методів оздоровлення і підтримки працездатності.

Висновки. Таким чином, одна з причин низької рухової активності студентів – відсутність оптимального мотиваційного комплексу. Формування потреб у русі, є пріоритетним в навчально-фізкультурній діяльності, що можливо на основі систематичних занять. Облік вихідних мотивів до занять фізичними вправами допомагає скоригувати напрямок мотивів, які не володіють достатньою стійкістю, забезпечити переміщення мотиву з результату на саму діяльність. Тому на основі класифікації збуджуючих мотивів слід визначати основні мотиви фізичної діяльності.

Література:

1. Канішевський С. М. Умови, стан і перспективи розвитку фізичного виховання у ВУЗах України / С. М. Канішевський, Р. Т. Раєвський // Теорія і практика фізичного виховання. – 2008. – № 1. – С. 139–145.
2. Куртова Г. Ю. Здоровий спосіб життя як пріоритетна цінність виховання сучасних дітей та молоді / Г. Ю. Куртова, Д. М. Іванов // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. – 2008. – Вип. 55. – С. 168–170.
3. Павленко І. О. Формування у студентів мотиваційно-ціннісного ставлення до фізичної культури / І. О. Павленко, Л. І. Бережна, О. Р. Сидоренко // Теорія і практика фізичного виховання. – 2010. – № 1 –2. – Том 1. – С. 605– 610.

Грень Л. М.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ: АНАЛІЗ СТАНУ РОЗВИТКУ ПРОБЛЕМАТИКИ

Постановка проблеми. Державне управління якістю освіти та ефективністю функціонування її системи постійно перебуває у межах кола наукової уваги дослідників та представників органів державної влади. На увагу заслуговують роботи вчених В.П. Садкового, С.М. Домбровської, В.І. Лугового, В.М. Мороза, С.М. Ніколаєнка, В.О. Радкевич, Д.Д. Айстраханова.

Аспекти забезпечення якості професійно-технічної освіти знайшли свій прояв у дослідженнях О.С. Алфьорова, С.М. Домбровської, В.М. Мороза, С.А. Мороз, М.А. Вайнтрауба, З.В. Долі, В.В. Зайченка та ін. Окремі питання порушеної вище проблематики були розглянуті нами у межах попередніх напрямів наукових пошуків [1].

Виклад основного матеріалу. Професійно-технічна освіта як складова системи освіти України є комплексом педагогічних та організаційно-управлінських заходів, спрямованих на забезпечення оволодіння громадянами знаннями, уміннями і навичками в обраній ними галузі професійної діяльності, розвиток компетентності та професіоналізму, виховання загальної і професійної культури.

Серед знакових науково-комунікативних заходів, тематика яких була спрямована на пошук ефективних механізмів державно-управлінського впливу на розвиток системи освіти та розвиток професійно-технічної освіти, зокрема, на забезпечення її якості, слід виокремити такі: I Міжнародну науково-практичну конференцію «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку» (03.10.2017, м. Маріуполь, Донецький державний університет управління), V Міжнародну науково-практичну заочну конференцію «Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика» (24.11.2017, м. Запоріжжя, «Класичний приватний університет»); X Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Освітньо-наукове забезпечення діяльності складових сектору безпеки і оборони України» (02.11.2017, м. Київ, Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького); Міжнародну наукову конференцію «Україна на шляху децентралізації освіти» (23.11.2017, м. Київ, Міністерство освіти і науки України спільно з Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України та за підтримки шведсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні»); Міжнародну наукову конференцію «Інституціональні перетворення в суспільстві: світовий досвід і українська реальність» (15-16.09.2017, м. Київ, Мелітопольський інститут державного та муніципального управління «Класичного приватного університету»); Всеукраїнську науково-практичну конференцію за міжнародною участю «Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід» (27.10.2017, м. Одеса, Одеський державний університет внутрішніх справ); Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Публічне управління: проблеми та перспективи» (27.10.2017, м. Харків, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця); II Міжнародну науково-практичну конференцію «Проблеми та перспективи розвитку європейської освіти» (21-24 листопада 2017 р., м. Прага); XI науково-практичну конференцію за міжнародною участю «Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком» (01.12.2017, м. Дніпро, Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України); VII Всеукраїнський круглий стіл з нагоди відзначення Дня Соборності України за участю українських експертів із питань державного управління, парламентаризму та політичного менеджменту на тему: «Виклики консолідації нації в новітній ідеології вітчизняного парламентаризму» (25.01.2018, м. Київ, Національна академія державного управління при Президентові України); Міжнародну науково-практичну конференцію: «Світовий науковий простір» (27.10.2017, Coventry, United Kingdom); Міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасні тенденції розвитку науки», дата проведення – 23-24.02.2018 в Ужгороді; Міжнародну науково-практичну конференцію «Актуальні питання сьогодення», дата проведення – 20.03.2018 у м. Вінниця, модератор – Громадська організація «Європейська наукова платформа».

Серед найбільш очікуваних науково-комунікативних заходів, тематична спрямованість яких передбачає розвиток професійно-технічної освіти на державному рівні, відзначимо Міжнародну науково-практичну інтернет-конференцію «Державне управління у сфері цивільного захисту: наука, освіта, практика», проведення якої заплановано на 19-20.04.2018 у Національному університеті цивільного захисту України.

На сучасному етапі економіка України відчуває гострий дефіцит кваліфікованих робітників у галузях матеріального виробництва. Високий і постійно зростаючий ступінь старіння робочої сили та від'ємний демографічний процес створюють певні пе-

решкоди для нормалізації процесів відтворення робочої сили. Особливої актуальності набуває питання мобільності, конкурентоспроможності та рівня кваліфікації робітників. Їх підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації мають відповідати зростаючим вимогам сучасного виробництва та роботодавця на ринку праці.

На переконання науковця В.В. Зайченка, «за сучасних умов розвиток професійно-технічної освіти України у поєднанні з дефіцитом кваліфікованих робітників спонукають до розробки системи якісно нової підготовки робітничих кадрів з чітким визначенням завдань та пріоритетів, які б сприяли успішній взаємодії центральних та місцевих органів виконавчої влади, державної служби зайнятості, роботодавців, громадськості та навчальних закладів» [5].

Про актуальність моніторингового дослідження відповідності пропозиції кваліфікованої робочої сили потребам ринку праці України та визначенням рівня якості професійно-технічної освіти свідчить стаття З.В. Долі [3]. На думку автора, особливого значення сьогодні набувають такі якості робітників, як професіоналізм, компетентність, творча активність, здатність навчатися протягом всього життя. Проте, в умовах роздержавлення і акціонування підприємств, конкуренції, змін відносин робітників, роботодавців і держави, погіршення демографічного стану, міграційних процесів дедалі більше загострюється проблема дефіциту кваліфікованих робітників за різними видами економічної діяльності як за кількісними, та і за якісними показниками.

Європейська та світова практика переконує у необхідності фінансування підготовки робітників за рахунок визначених законодавством обов'язкових відрахувань з доходів підприємств. Тому без підтримки та тісного співробітництва з регіональними органами влади, виробництвом і бізнесом професійно-технічні навчальні заклади не в змозі забезпечити підготовку кваліфікованого, обізнаного на новітніх технологіях робітника.

Докорінних змін потребує ситуація з кадровим складом ПТО. Гострою залишається проблема якості педагогічних працівників ПТНЗ, особливо майстрів виробничого навчання та викладачів спеціальних дисциплін. Це істотно впливає на якість підготовки кваліфікованих робітничих кадрів. Тому МОН України планує вдосконалити кадрове забезпечення ПТО створенням дієвої системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогічних працівників, упровадження обов'язкового стажування їх в умовах сучасного виробництва, розроблення механізму підбору та призначення керівних кадрів ПТНЗ тощо [2].

Висновки. Приймаючи до уваги вище викладене, в контексті предмету нашої уваги, можемо сформулювати такі висновки:

1) проблема забезпечення якості професійно-технічної освіти завжди постійно перебуває у межах кола наукової уваги дослідників та представників органів державної влади;

2) існуюча система підготовки робітничих кадрів в Україні, яка на сьогодні не задовольняє вимоги роботодавців, має бути приведена в більш сучасну й ефективну щодо потреб економіки країни та потреб у робочій силі для всіх професійних сфер;

3) забезпечення якісно нового рівня системи підготовки робітників, співпраці з громадськістю, роботодавцями, розширить діапазон запровадження нових форм, нових методик, інновацій у навчально-виробничому процесі;

4) створення дієвої системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогічних працівників, упровадження обов'язкового стажування їх в умовах сучасного виробництва, розроблення механізму підбору та призначення керівних кадрів ПТН сприятиме забезпеченню якості професійно-технічної освіти України.

Література:

1. Грень Л.М. Проблематика розвитку професійно-технічної освіти України: державно-управлінський аспект / Л.М. Грень // Вісник Національного університету цивільного захисту України : зб. наук. пр. – Х.: Вид-во НУЦЗУ, 2017. Вип. 2 (7). – 496 с. –

(Серія «Державне управління»), С. 250 – 261.

2. Гусинский Э. Н. Построение теории образования на основе междисциплинарного системного подхода / Э. Н. Гусинский. – М.: Школа, 1994. – 184 с.

3. Доля З.В. Якість професійно-технічної освіти в умовах сучасності / З.В.Доля // Бізнес Інформ. – 2012. – № 6. – С. 207–209.

4. Домбровська С. М. Державне регулювання якісного розвитку національної системи освіти України / С. М. Домбровська // Актуальні проблеми державного управління. – 2015. – № 1. – С. 82–86.

5. Зайченко В.В. Сучасний стан та напрями удосконалення системи професійно-технічної освіти в Україні / Зайченко В.В., А.В. Лаптева // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2011. – Вип. 20 (1). – С. 35–41. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2011_20\(1\)_8](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2011_20(1)_8).

6. Мороз С.А. Підвищення якості трудового потенціалу вітчизняних ВНЗ в контексті змісту механізмів міжнародної співпраці / С. А. Мороз, В. М. Мороз // Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти : зб. наук. праць НТУ «ХПІ». – 2015. – Вип. 43 (47). – С. 100–112.

Дацій Н. В.

MODEL FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF LOCAL SELF-GOVERNMENT OFFICIALS IN THE AGRARIAN SECTOR

Formulation of the problem. Professional officials of local self-government are the key to social, economic, political, spiritual development of the territorial community. Building a model of professional competence of local government officials taking into account the specifics of the agrarian sector is a leading factor in improving the system for improving their qualifications.

Presentation of main material. The model of professional competence of local self-government officials in the agrarian sector should be based on the standards of competence of the positions and competence of the official. In Ukraine, the standard of competence of positions is typical professional-qualification characteristics, but for local government they are not developed and not approved at the state level. Only for elected positions, which individuals are elected by the territorial community (village, town, city mayors), and which persons are elected or approved by the relevant council (heads of regional, district, district councils, their deputies, secretaries of village, settlement, city councils) the competencies of positions are partly described in the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" [1].

Building a model of professional competence in the agrarian sector will allow not only to identify its structural elements, but also to provide indicators and criteria for determining its level of development and to search for ways to form it.

The basic principles of forming a model of professional competence of local self-government officials in the agrarian sector are: a systematic approach to the definition of the goals of professional activity of officials, focused on the formation of professional managerial skills, skills and personal abilities; reflection of the requirements for professional activity, taking into account their adversary nature; multicomponent model, that is, the unification in one formation of all requirements for the professional activity of an official of local self-government.

The analyzed characteristics of constructing competence models in the field of management do not allow to fully substantiate the mechanism of its formation and formation. Therefore, we consider it necessary to create such a model of professional competence of lo-